

Hồi 46

Dĩ Đào Vi Thương

Lục Siêu Quang đã cận kề cái chết, nhưng vẫn giết được bốn cao thủ của Ngũ Đại Phái, khiến cả tràng đấu hoảng hồn.

Sau hồi kinh dị, các cao thủ lại thấy Liễu Phàm đại sư phẩy tay, nên vẫn phải xông vào tấn công.

Khi ấy Lục Siêu Quang tựa như xác chết chưa chôn, hơi thở đứt quãng và kinh mạch đảo lộn, thần trí lúc mê lúc tỉnh.

Liễu Phàm đại sư quyết nhân cơ hội này bắt lấy chàng trai đưa về phục lệnh.

Vút vút vút... những cao thủ Ngũ Đại Phái tiếp tục lao tới. Nhưng...

Rào Rào Rào... đệ nhất hộ pháp Bạch Ma Giáo cùng bọn ma đầu Thanh Y Thần Giáo, Hoa Nguyệt Hội đã nhất tề phóng vèo xuống Bãi Sinh Tử dàn hàng ngang chắn trước Lục Siêu Quang như rào thép, tường đồng.

Rõ ràng Lục Siêu Quang lâm thế "lưỡng đầu thọ địch", nhưng bọn địch thủ lại giành giật với nhau.

Không khí nơi đấu tràng căng thẳng tột độ.

Đệ nhất hộ pháp Bạch Ma Giáo đến gần, nói với Lục Siêu Quang bằng giọng mũi khinh khịt:

- Tiểu tử, tốt nhất ngươi hãy nên theo bọn ta.

Chàng trai lắc đầu...

Một lão áo chùng lại nhảy tới:

- Hắc Diêm Vương, ngươi theo ta về tổng đàn Thanh Y Thần Giáo nhé?

Lục Siêu Quang hỏi ngay:

- Ngươi là cái quái gì ở Thanh Y Thần Giáo?

Lão ta gằn giọng:

- Ta là Thần Ung Đại Mạc, đường chủ Thanh Y Giáo, tên gọi Lý Kỳ Lân, ngươi chó nên cúng đầu.

Hắng giọng một cái, Lục Siêu Quang hỏi tiếp:

- Ngươi bảo ta theo về tổng đàn Thanh Y Giáo làm gì chứ?

Thần Ung Đại Mạc phá lên một chuỗi cười quái đản, làm Lục Siêu Quang khó chịu, chàng cau mày:

- Ngươi cười gì, sao không trả lời ta?

Lão áo xanh cười thêm một tràng rùng rợn, rồi buông gọn mấy lời lạnh như băng:

- Tiểu tử, đưa ngươi về để... hành quyết.

Lục Siêu Quang cố ý kéo dài câu hỏi, để có thời gian phục hồi công lực và nguyên khí. Đột nhiên chàng vươn thẳng dậy và dựng song thủ quất một chiêu thần tốc vào Lý Kỳ Lân.

"Bình Bình", Thần Ung Đại Mạc bị sức dội của áp khí quăng xa mấy trượng...

Lý Kỳ Lân vùng ngay dậy, trừng mắt nhìn Lục Siêu Quang.

Hắn gầm lên:

- Hắc Diêm Vương, ngươi phải chết.

Vừa dứt lời, hắn há miệng hớp khí trời luôn ba lần, một cách vận công quái lạ.

Các cao thủ bên ngoài đấu trường đều kêu lên:

- Độc chiêu Tam Phong Chân Khí.

Tiếng la vừa dứt thì ba đạo kinh khí đã như những tia chớp bắn đến Lục Siêu Quang.

Bùng... Bùng... Bùng...

Có tiếng rú thảm thiết vang lên. Ba đạo kinh khí úp vào Lục Siêu Quang, chàng không thể đỡ nổi tuyệt chiêu này của Thần Ung Đại Mạc Lý Kỳ Lân.

Chàng ngã lăn ra, ngất lịm.

Thanh Hư đạo nhân đang đứng giữa những cao thủ Ngũ Đại Phái, vừa thấy Lục Siêu Quang ngã xuống đã hét lớn:

- Bắt lấy nó.

Rào rào rào... Nhiều cao thủ phóng tới toan chụp lấy chàng trai trẻ trọng thương.

Nhưng lại có tiếng quát rợn người:

- Để hấn đó...

Cùng với tiếng quát là bọn ma đầu phóng vèo đến chắn ngang. Hai phe gồm nhau, chờ dịp tranh mỗi.

Nằm giữa Bãi Sinh Tử, Lục Siêu Quang đã rũ liệt, nên hai phe đều chắc sẽ bắt được chàng trai, nếu loại xong đối thủ.

Bởi vậy, đôi bên cùng tiến lên.

Thình lình cao thủ Bạch Phái và Hắc Phái đều khựng lại vì chạm phải luồng nhiệt hỏa... nóng như thiêu đốt.

Trố mắt nhìn, tất cả đã nhận ra một quái nhân trùm kín mặt, chỉ để lộ hai con mắt như hai đốm than hồng.

Luồng nhiệt khí đã phát xuất từ cơ thể nhân vật quái vật này, tỏa thành bức tường vô hình ngăn cách các cao thủ với Lục Siêu Quang.

Người bí mặt ngồi xuống bên chàng trai và thấy chàng đã ngất lịm, bèn thò tay vào huyết đan điền của Lục Siêu Quang xoay tròn mấy cái. Lục Siêu Quang bỗng cảm thấy có luồng nhiệt khí lan tỏa khắp cơ thể. Rồi tinh thần chàng phấn chấn, nội lực điều hòa trở lại.

Bên ngoài, hàng ngàn cao thủ trố mắt nhìn quái nhân mới xuất hiện tạo một bức tường nhiệt khí bao quanh Hắc Diễm Vương thật hết sức kinh dị.

Quái nhân lại nói bên tai chàng:

- Tiểu tử, hãy nghe ta, thoát nhanh khỏi nơi này. Đừng liều thân.

Nghe những lời này, Lục Siêu Quang hé mắt nhìn, tâm hồn chấn động làm chàng kêu nhỏ:

- Ôi, Ẩn Diễm Khách, ân nhân của ta.

Chàng mới nhận ra người cứu mạng, thì bên ngoài bức tường nhiệt khí vô hình, những cao thủ hai phái Hắc, Bạch cùng xuất chiêu đánh ầm ầm.

Ẩn Diễm Khách quát to:

- Tiểu tử, thoát đi cho mau.

Lục Siêu Quang vội đứng lên, nội lực phục hồi đủ cho chàng trốn chạy. Chàng vái dài:

- Đa tạ ân nhân...

Quái khách thấy tay:

- Khỏi cần khách sáo, người chạy đi.

Lục Siêu Quang nhún mình một cái, phóng đi như mũi tên về phía chân trời...

Thần Ung Đại Mạc thét vang như sấm:

- Tiểu tử, dừng lại ngay.

Lão phóng mình lên, cùng hai mươi tên ma đầu đồng lao tới, toan chặn đường thoát của Lục Siêu Quang.

Quái khách trùm khăn xám gầm lên:

- Bọn heo chó này chán sống rồi sao?

Một vòng kinh khí từ tay quái khách bung ra ùng ùng. Nhìn lại đã thấy bảy tên ma đầu ngã ra chết, thiên linh cái bị đánh nát bét thì thể ngỗng ngang, óc vọt ra trắng xóa, kinh khiếp vô cùng.

Liễu Phàm đại sư, đệ nhất hộ pháp Bạch Ma Giáo và Thần Ung Đại Mạc đội ngược trở lại, thân thể bỏng rát như chạm phải khối lửa của lò nung thép.

Đệ nhất hộ pháp Trương Kinh Ngạc la to:

- Ôi, không lẽ tên kia luyện được Hỏa Long Quái Chưởng của Lục Siêu Quần?

Liễu Phàm đại sư lắc đầu:

- Kệ nó, ta hãy lo đuổi theo thằng tiểu tử.

Hai phái Hắc Bạch vừa kinh chống nhau, bây giờ lại hợp nhất bởi sự xuất hiện của quái khách.

Hai nhóm cao thủ nhìn theo bóng Lục Siêu Quang, và nhất loạt lao nhanh.

Bùng Bùng...

Song chiêu từ tay quái khách đẩy nhanh kinh khí, một luồng nhiệt hỏa âm âm xô tới bọn cao thủ Hắc, Bạch. Những tiếng kêu thét rền trời:

- Ôi, Hỏa Long Thần Chiêu.

Mười hai cao thủ tránh không kịp, bị luồng hỏa chiêu thiêu rụi xuống bãi, nằm co quắp, chờ kên kên, chó sói rửa thây.

Lợi dụng quái khách đã rút bay, né tránh. Đệ nhất hộ pháp Trương Kinh Ngạc như ánh chớp lướt theo Lục Siêu Quang. Thanh Hư đạo nhân cũng ra hiệu cho cao thủ Ngũ Đại Phái theo sát.

Ẩn Diện Khách biết chàng trai trẻ mới phục hồi một phần công lực, nếu để bọn cao thủ đuổi theo sẽ khó thoát, ông ta hừ một tiếng, chiêu thức trên tay vẽ thành một đường cong dài, và một chuỗi áp khí nổ bùng liên tục, rung chuyển núi rừng. Mười hai cao thủ trúng thương rơi rụng trên mặt đất, mồm học máu tươi, nằm giãỵ đành ạch.

Đám đông lập tức khựng lại, trở mắt nhìn quái khách như một hung thần ghê khiếp.

Chỉ còn trong đường tơ kẽ tóc là Nhị Giáo và Nhất Hội đã giành được Hắc Diêm Vương trong tay Ngũ Đại Phái. Không ngờ gặp phải người bịt mặt có thân pháp kỳ ảo kia cản trở, cảm tức làm sao...

Đường chủ Thanh Y Thần Giáo Lý Kỳ Lân xốc chiếc áo xanh, trầm giọng như ngọn âm phong:

- Các hạ là ai, sao nhúng tay vào việc của bản giáo? Không sợ thân xác bị nguy hại sao?

Quái khách trum khăn xám bật cười:

- Ha ha ha, ta đã xuất thủ thì còn sợ gì nguy hiểm nữa?

Đệ nhất hộ pháp Bạch Ma Giáo thét lạnh lãnh:

- Người chớ ngang tàng, hãy xem độc chiêu của ta đây...

Tiếng nói vừa dứt, lão quái ma này đẩy ngay song chiêu như núi thái sơn đập vào quái khách bịt mặt.

Quái khách lẹ như một mũi tên, bắn sang một bên, hữu chuồng đẩy kinh lực cầu vòng về phía lão hộ pháp.

Những tiếng nổ ầm ầm chuyển động, kinh phong hất tung hộ pháp Trương Kinh Ngạc, khiến lão lắc lư như thuyền say sóng, gắng gượng mãi vẫn không trụ vững.

Thất kinh hồn vía cặp nam nữ Kim Thân Song Sát của Hoa Nguyệt Hội và Thần Ưng Đại Mạc Lý Kỳ Lân vội lao vút vào tràng đấu.

Ầm Ầm Ầm...

Đầy trời kinh phong cuộn cuộn. Tất cả kỳ chiêu, tuyệt thức đều được những tuyệt thủ thi triển. Bóng người xoắn vào nhau chập chờn, ánh bảo kiếm loang loáng mờ mắt.

Liễu Phàm đại sư thấy quái khách đang bận tay với bọn Ma Giáo, lại thấy gương ra hiệu cho cao thủ Ngũ Đại Phái trở thuật khinh thân để khí rượt theo Lục Siêu Quang.

Song quái khách đã liếc thấy, ông ta xoay tròn thân hình, vận lực đẩy ra những quái chiêu... nhiều thầy người bắn tung trong tiếng thét kinh hoàng. Những cao thủ còn lại đều bật ra khỏi vòng đấu.

Quái khách như bức tường thép, hàng ngàn cao thủ không thể vượt qua vòng rào hỏa chướng.

Chiếu tia mắt hung quang vào Liễu Phàm, người trùm khăn xám lạnh lùng bảo:

- Đại sư, các ông nên rút đi thôi.

Dựng cặp chân mày bạc, Liễu Phàm đại sư bảo:

- Ta không thể rút...

Quái khách trừng mắt:

- Tại sao?

Liễu Phàm đáp ngay:

- Bần tăng đã phụng lệnh, nhất quyết phải thi hành. Hắc Diêm Vương đã giết hại người của Ngũ Đại Phái, không thể buông tha, xin thí chủ hãy dang xa, cho bần tăng và quần hùng "Trừ tà vị đạo"...

Trong lúc nhà sư tuôn ra những lời ấy thì năm trăm thuộc hạ Ma Giáo theo chân Thần Ưng Đại Mạc và Song Sát Kim Thân cùng tới kề bên.

Nhưng Lục Siêu Quang ở phía chân trời xa, không còn vết tích nào nữa.

Ẩn Diện quái khách nở nụ cười, ra vẻ chế giễu.

Rồi ông chậm rãi nói:

- Cánh chim trời đã bay, ta cũng xin cáo thoái.

Tia mắt quét qua đám cao thủ lần cuối, quái khách búng mình lên và lao đi như mũi tên thần, chẳng ai ngăn nổi.

Ngũ Đại Phái và bọn Nhị Giáo, Nhất Hội nhìn nhau chung hững như vừa bị mất ngàn vàng.

Ngó qua ngó lại lơ lảo, rồi cả bọn đành tản đi, phóng vút qua nhiều ngã giang hồ.

Hoang địa Bãi Sinh Tử trở lại với không khí hoang sơ, giữa lúc màn đêm buông xuống tấm lưới đen kịt của dạ thần.

- o O o -

<http://www.nhanmonquan.com>